

[Bolligministeren]

virksomhedens drift, som sædvanligvis træffes af en direktion. Disse beslutninger kan alene træffes af den midlertidige forretningsfører.

Vedrørende boligselskabet Lejerbos ledelse kan jeg oplyse, at kommunens beslutning om ikke i første omgang at afsætte den vedtægtsmæssige ledelse for selskabet er fremkommet efter en konkret vurdering af de konstaterede problemer i Lejerbo, som de bl.a. er fremgået af revisionsredegørelsen fra Ernst & Young.

Jeg skal dog samtidig understrege, at det klart fremgår af kommissoriet, at den midlertidige forretningsfører straks skal foretage indberetning til Københavns Kommune, såfremt han vurderer, at bestyrelsesarbejdet eller revisionen ikke varetages på fuldt betryggende vis. Kommunen har i så tilfælde mulighed for at foretage den nødvendige udvidelse af den midlertidige forretningsførers kompetence, hvilket for eksempel kan indebære, at denne helt overtager samtlige ledelsesfunktioner i selskabet.

Bortfaldne spørgsmål:**Anden næstformand (Grove):**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 1217-1220, der var stillet af Jens Jørgensen (KF) til miljøministeren, den 11. maj 1994 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 1217

Til *miljøministeren* (10/5 94) af:

Jens Jørgensen (KF):

»Hvornår foregik ministerens forhandling med amtsborgmesteren i Viborg?«

Skriftlig begrundelse

Fredag den 6. maj 1994 udtalte ministeren ved 2. behandling af L 191, at »jeg har også forhandlet med amtsborgmesteren i Viborg omkring dette . . . og han er endda en varm fortæller for forslaget.«

Spm. nr. S 1218

Til *miljøministeren* (10/5 94) af:

Jens Jørgensen (KF):

»Hvor fandt forhandlingen med amtsborgmesteren sted?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1217.

Spm. nr. S 1219

Til *miljøministeren* (10/5 94) af:

Jens Jørgensen (KF):

»Vil ministeren fremsende det mødereferat, der blev udarbejdet under det pågældende møde med amtsborgmesteren?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1217.

Spm. nr. S 1220

Til *miljøministeren* (10/5 94) af:

Jens Jørgensen (KF):

»Hvorpå bygger ministeren sin påstand om, at amtsborgmesteren er »endda en varm fortæller for forslaget?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1217.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed, folkelig medvirken samt sikrere og mere demokratisk behandling af EU/EF-sager i Folketinget.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 7/4 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Den 7. april havde vi her i Tinget en konstruktiv debat om behandlingen af direktivforslag. Der var enighed om en dagsorden, der betyder forbedringer i beslutningsproceduren for EU-sager.

[Udenrigsministeren]

SF's forslag til folketingsbeslutning giver os på ny lejlighed til at diskutere EU-sagernes behandling. Forslagets sigte, at skabe mere åbenhed, folkelig medvirken og demokratisk behandling, er rigtigt; det er vi alle enige om.

Det så vi under debatten den 7. april, hvor alle partier stod bag en dagsorden, der opstrammer proceduren for behandling af kommissionsforslag.

De fleste af forslagene i SF's beslutningsforslag vedrører ændringer i Folketingets procedure, herunder i Tingets egen forretningsorden. Det ville ikke være passende for mig som regeringsrepræsentant at tage stilling til disse forslag; det må være rigtigt, at det er partiernes ordførere, der tilkendegiver deres holdning til det.

I stedet skal jeg koncentrere mig om det element i beslutningsforslaget, der vedrører udarbejdelse af notater til Folketingets Markedsudvalg, for det er jo en opgave, der påhviler regeringen. Her vil jeg gerne vende tilbage til den dagsorden, Folketinget vedtog den 7. april. Her står, at regeringen opfordres til:

- »- fremover hurtigst muligt at udarbejde et faktisk notat til Folketingets Markedsudvalg om nye kommissionsforslag, der vedrører beskyttelsesniveauet i Danmark på sundheds-, miljøbeskyttelses-, arbejdsmarkeds- og forbrugerområdet,
- at regeringen og Folketingets Markedsudvalg drager omsorg for, at de faktuelle notater fremsendes til de berørte fagudvalg,
- at de faktuelle notater så vidt gørligt er udarbejdet, inden behandlingen i Europa-Parlamentet påbegyndes.«

Det fastslås endvidere i dagsordenen, at den nærmere præcisering af procedurerne vil blive udarbejdet af regeringen og Folketingets Markedsudvalg, og at Folketingets Markedsudvalg vil afgive en beretning.

Dagsordenen er efterfølgende blevet behandlet i Markedsudvalgets underudvalg. Der foreligger nu et udkast til beretning. Der er udsigt til, at vi i løbet af kort tid kan enes om de nødvendige teknisk prægede ændringer i de eksisterende procedurer for udarbejdelse og oversendelse af notater, og det glæder jeg mig over.

Herudover foreslår SF, at alle notater fra regeringen skal indeholde en liste over de interesseorganisationer, der er blevet orienteret,

samt hvilke der har afgivet indstilling på det tidspunkt, hvor notatet bliver fremstillet. Også dette spørgsmål har været drøftet i Markedsudvalgets underudvalg. Det vil regeringen naturligvis være rede til at tage op i forbindelse med de andre drøftelser, vi skal have, inden Markedsudvalget afgiver beretning. Også på dette område er der udsigt til at finde en ordentlig og tilfredsstillende løsning.

Regeringen vil, som debatten her i salen den 7. april også viste, gå positivt og konstruktivt ind i overvejelserne om tilpasningen af de eksisterende procedurer.

Ivar Nørgaard (S):

Som udenrigsministeren lige nævnte det, er størstedelen af forslaget til folketingsbeslutning koncentreret om en ny og mere effektiv procedure ved behandling af EF-sager her i Folketinget. Det har vi nu arbejdet grundigt med i Markedsudvalgets underudvalg, hvor repræsentanter for alle Tingets partier i enighed har udarbejdet et udkast til beretning med forslag til ændringer, der i det store og hele dækker beslutningsforslagets intentioner og i visse tilfælde går videre.

Det er klart, at det er nødvendigt, at regeringen medvirker aktivt til den nye procedures gennemførelse, og det er derfor selvsagt nødvendigt, at proceduren kan administreres forsvarligt af embedsmandsapparatet. Jeg har derfor som formand for både underudvalget og Markedsudvalget drøftet udkastet med statsministeren og udenrigsministeren, og jeg regner med at få en tilbagemelding, når det har været behandlet i regeringens udenrigspolitiske udvalg i morgen.

Som det er fremgået af udenrigsministerens stillingtagen til beslutningsforslaget, skulle der være gode muligheder for, at en ny procedure allerede kan sættes i gang umiddelbart efter sommerferien.

Hvad angår forslaget om åbne markedsudvalgs møder, hvor man foreslår, at en del af dagsordenspunkterne skal behandles med adgang til presse og offentlighed, mens den anden del skal foregå for lukkede døre, er vi i Socialdemokratiet ikke afvisende, men vi gør opmærksom på, at det kan afstedkomme en række tekniske problemer, som i hvert fald må løses.

[Ivar Nørgaard]

Det største er nok det lokalemæssige problem. Det vil jo bevirke, at der bliver større behov for kvadratmeter end dem, vi har i Markedsudvalgets lokale, og hvis man skulle gennemføre sådanne åbne markedsudvalgsmøder, måtte det nok – så vidt jeg kan se, når jeg kigger på, hvad mulighederne er herinde – foregå i den gamle landstingsaal.

Derudover er der også problemer med at opstille klare sondringer for, hvad det er, der kan behandles åbent, og hvad det er, der skal behandles lukket. Det ligger jo i sagens natur, at der er visse mandatgivninger, som klart ikke kan foregå på et åbent møde, nemlig dér hvor regeringen er i forhandling med andre landes repræsentanter, hvor man skal ende med et kompromis, og hvor vi så meddeler ministeren et eller andet mandat om, hvor langt han i givet fald kan gå for at gå ind i kompromiset. Hvis det blev meddelt offentligt, så havde han eller hun jo ikke større forhandlingsmuligheder.

Hvad angår forslaget om at holde løbende møder mellem medlemmerne af Markedsudvalget og medlemmerne af Europa-Parlamentet, mener vi i Socialdemokratiet, at det bedst kan gennemføres ved at fortsætte den praksis, der længe har eksisteret, nemlig at de enkelte partiers repræsentanter i Europa-Parlamentet har kontakt med deres hjemlige partigrupper og med Europa-Parlamentsmedlemmerne og i det omfang, de ønsker det, kan få foretræde i Markedsudvalget.

Som udenrigsministeren også var inde på, har det nyoprettede Europæiske Råd til en vis grad imødekommet forslagene både om større åbenhed og om inddragelse af græsrodsorganisationerne i beslutningsprocessen. Det vil også være kendt for SF's repræsentant, at hvad angår ønsket om, at fagudvalgene skal inddrages mere, er man i underudvalget fuldstændig enig om at imødekomme det ønske.

Til sidst vil jeg sige, at hvis vi skal gennemføre de forslag, som man er enig om i underudvalget, vil det kræve, at Markedsudvalgets sekretariat og dets konsulent får ressourcer tilført. Jeg går ud fra, at Præsidiumet vil se med forståelse på det, og endelig går jeg ud fra, at dette beslutningsforslag vil blive henvist til Markedsudvalget.

Kent Kirk (KF):

Siden 1972 har Folketinget mange gange be-

skæftiget sig med, hvordan vi kan forbedre behandlingen af EF-sagerne her i Folketinget. Derfor er det meget naturligt, at vi nu igen får et beslutningsforslag, som beskæftiger sig med de problemer, der ligger.

Man kan sige, at det måske er lidt beklageligt for beslutningsforslagsstillerne, at udviklingen har overhalet tingene. Men det skader jo ikke noget, at vi får lejlighed til nu at præcisere de drøftelser, vi har haft partierne imellem i Markedsudvalgets underudvalg. Dér kan jeg fuldt ud tilslutte mig det, som formanden for underudvalget, hr. Ivar Nørgaard, har fortalt om drøftelserne.

Vi er fra konservativ side stærke tilhængere af, at vi får en hurtigere behandling af Europa-Kommissionens forslag her i Folketinget, og vi mener, vi har fundet den rigtige form ved at sikre os, at regeringen skal udarbejde sine faktuelle grundnotater, lige så snart kommissionsforslagene foreligger. Så er det op til Folketinget og Folketingets fagudvalg at bestemme, om de vil gå ind i sagerne på et tidligt tidspunkt. Det synes vi er en meget, meget fornuftig balancegang.

Vedrørende de andre spørgsmål, som beslutningsforslaget behandler, bl.a. spørgsmålet om åbne markedsudvalgsmøder, kan jeg faktisk også tilslutte mig – måske ikke meget underligt – de betragtninger, som hr. Ivar Nørgaard er kommet med. Vi har såmænd ikke noget imod, at vi eventuelt kunne holde åbne markedsudvalgsmøder, men vi må nok sige, at det bliver svært af praktiske grunde, og det kan også blive svært af politiske grunde at adskille det stof, som man kan behandle på et åbent møde frem for et lukket møde.

Kontakten til Europa-Parlamentet må og skal jo være de enkelte politiske partiers ansvar, men det betyder jo ikke, at vi ikke kan bestræbe os på i en større udstrækning også fra Markedsudvalgets side at have en tættere kontakt til Europa-parlamentarikerne. Jeg tror bare, at vi her i virkeligheden står med et initiativ, der burde tages af Europa-parlamentarikerne. I den udstrækning de føler, at de har et stærkere behov for en tættere kontakt til Folketingets Markedsudvalg, mener jeg heller ikke, at vi på nogen måder skal være afvisende, og det vil være vores holdning til det spørgsmål.

[Kent Klirk]

Så hvis vi efter valget den 9. juni får nogle danske Europa-parlamentarikere, der er interesseret i at have en tættere kontakt til Folketingets Markedsudvalg, mener jeg også, vi skal være åbne over for det.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre støtter, som vi har sagt hele tiden, mere åbenhed i alt, hvad der hedder EU-diskussion, men vi kan ikke støtte dette forslag fra SF.

For det første vil jeg henvise til den dagsorden, vi vedtog i november, hvor vi jo lagde op til større åbenhed, og dér lykkedes det faktisk – tyder det i hvert fald på – efter pres fra SF, Venstre og De Konservative at få regeringen til at gå videre end det, der står i dagsordenen. Man vil faktisk orientere Markedsudvalget om alle direktiver, der indebærer ændringer i dansk lovgivning. Man vil altså ikke holde sig inden for nogle bestemte fagområder som miljø og arbejdsmarked, som regeringen havde lagt op til.

Det synes vi er et fornuftigt skridt, og det vil bidrage til åbenhed, så vi fik faktisk noget ud af vores kritik af regeringen på det tidspunkt. Med hensyn til åbne markedsudvalgs møder – det svarer lidt til, hvad hr. Ivar Nørgaard sagde – er vi i Venstre lidt nervøse for, at vi kan få problemer med, at beslutningsprocessen flyttes andre steder hen, at vi ikke har den åbne mulighed for at tvinge regeringen – det er også svært i øjeblikket, fordi vi har en flertalsregering – til at følge Markedsudvalgets råd. Det kan godt blive sværere, hvis det er åbne møder.

Men værre er det for os at se, at ministrene måske i Markedsudvalget, hvis det er åbent, vil undlade at orientere os så meget om, hvad f.eks. andre lande mener om forskellige direktivforslag, så vi på den måde i virkeligheden undergraver vores egen mulighed for indflydelse, og det er altså vigtigt for os i Venstre, at Markedsudvalget har reel indflydelse på, hvad der foregår i EU.

Jeg forstår i øvrigt ikke helt SF's forslag på det område, for det har jo været sådan siden 1986, hvor vi vedtog EF-pakken, at Markedsudvalget har haft mulighed for at bringe direktivforslag vedrørende det indre marked ned i salen. Den mulighed har aldrig været benyttet, men jeg synes, det er en udmærket mulighed. Jeg mener faktisk, at vi burde benytte den me-

re. Så lad os starte dér i stedet for med det samme at springe over til en helt ny model for Markedsudvalget.

Vi er heller ikke enige med SF i, at de folkelige organisationer og bevægelser skal inddrages i en beslutningsproces. Som bekendt kommer de folkelige bevægelser meget ofte i samråd i Markedsudvalget, eller de henvender sig skriftligt. Så sent som i dag har jeg modtaget et brev fra en folkelig bevægelse, så man kan ikke sige, at vi ikke lytter til dem. Jeg mener, at det skal være i Markedsudvalget ligesom i de andre folketingsudvalg: at der er den åbne adgang, og at vi selvfølgelig lytter til dem, når de kommer. Men jeg kan ikke se, at vi skulle gå videre på EU-området.

Endelig vil jeg sige om forslaget fra SF om, at EU/EF-sager skal behandles ligesom danske lovforslag, at det opfatter jeg som tre behandlinger, og det kan man jo ikke i praksis. Det er jo en anden beslutningsproces, fordi det er Ministerrådet, der har magten. Det er ikke Folketinget, der direkte har magten, og derfor må det være anderledes med hensyn til den måde, man organiserer arbejdet på.

Jeg tror ikke på, at det danske Folketing eller det danske Markedsudvalg nogen sinde i sin gennemgang af EU-sager kan hamle op med det parlament, der er valgt til at tage sig af EF-sager og EU-sager. For os er der altså ikke noget alternativ til Europa-Parlamentet. Det er dér, den folkelige og den europæiske indflydelse på direktivforslagene skal komme fra, og vi kan ikke sige, at vi nu skal til at varetage to parlamenters opgave. Det mener vi ikke i praksis er muligt.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til SF for at have fastholdt, at dette beslutningsforslag kommer til debat.

Jeg troede for så vidt, vi var kommet så langt, at vi alle sammen var enige om, hvad det var, vi havde fremlagt i den beretning, som skal vedtages på det næste markedsudvalgs møde, men det er pludselig gået op for mig, at vi ikke har helt samme opfattelse. I hvert fald er jeg til forskel fra Venstre absolut tilfreds med, at alle direktivforslag, når de kommer fra Kommissionen, i kort version skal sendes fra regeringen til alle fagudvalg, og at det er således – sådan har jeg forstået vores beretning, og

[Annette Just]

det håber jeg at der er flere, der vil støtte op om – at ethvert medlem i fagudvalget kan forlange at få en ting i salen, hvis man mener, at det er nødvendigt.

Der er naturligvis småting, som vi ikke behøver at have stor debat om, men om det så skulle være, at der var 100 forslag, som var af så stor betydning, at der var behov for at få dem ned i salen, ja, så måtte vi tage tid til at gøre det. Jeg ved ikke, om der vil være 100, men vi er nødt til at prioritere vores arbejde, således at vi også arbejder seriøst med ting, der får stor, vital betydning for dansk lovgivning fremover.

Det var en del af den betænkning, som vi er ved at lave i Markedsudvalget efter den fine dagsorden, vi lavede den 7. april, at det skulle ud til alle fagudvalg. At det så ender med, at det er i Markedsudvalget, vi skal træffe den endelige beslutning, ved vi jo alle sammen, og Fremskridtspartiet er meget åbent over for, at en del af markedsudvalgsmøderne kan blive mere åbne. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi jeg ligesom fornemmer, at vi har et problem: Hvordan gør vi det? Hvordan skal det teknisk udføres? Der er selvfølgelig også et pladsproblem, det er jeg også sikker på. Det er nu nemt at få løst; der er trods alt mange kvadratmeter inden for husets fire vægge.

Hvad jeg nok synes er det mest interessante ved det her forslag er, at man nu prøver på at se, om vi kan finde frem til en konstruktion for, hvordan de Europa-parlamentarikere, der bliver valgt for Danmark, og Markedsudvalget kan samarbejde – altså ud over, at partierne har hånd i hanke med deres egne medlemmer, for jeg går ikke ud fra, at det er det, man hentyder til i dette beslutningsforslag. Det er i hvert fald mit indtryk, at SF har rimelig kontrol over dét.

Jeg synes nok, at man skøjter lidt for nemt hen over det fra de andre partiers side, når de blot siger: Jamen det kan partierne selv stå for. Det var måske på høje tid, at Markedsudvalget tog Europa-Parlamentet så alvorligt, at vi sagde: Lad os da så få en direkte kontakt en gang om måneden, eller hvad ved jeg. Men i alle tilfælde mener jeg, at startskuddet er givet, idet vi også fik indføjet i dagsordenen af 7. april 1994, at de grundlæggende notater også bliver sendt til vores parlamentsmedlemmer i Strasbourg.

Med det, jeg her har sagt, har jeg jo hverken sagt ja eller nej, men givet udtryk for, at jeg absolut er meget positiv, men jeg mener, at vi bør kunne skrive det ind i den betænkning, som vi er ved at lave over dagsordenen fra den 7. april, således at vi ikke allerede skal til at lave lapperier på noget, der ikke er færdigvedtaget.

Peter Duetoft (CD):

Jeg tror, vi alle sammen herinde er enige med SF i målsætningen for det her. EF-debatten i Danmark vil naturligvis vinde ved åbenhed. Nogle af de værste myter og påstande – som jo også er fremme i den valgkamp, der er i gang i øjeblikket – vil naturligvis blive fjernet, i det øjeblik mennesker og kandidater og politisk aktive faktisk ved, hvad der foregår i Fællesskabet. Derfor er jeg og CD naturligvis tilhængere af åbenhed.

En række af de praktiske ting, der ligger i SF's forslag, er jo noget, vi har haft fat i i Markedsudvalget, og dem skal jeg derfor ikke kommentere, men jeg skal nøjes med to punkter, som jeg godt vil gøre lidt ud af.

Det ene er spørgsmålet om fagudvalgene. Det er stadig væk CD's opfattelse, at det burde være i fagudvalgene, at mandatgivningen reelt foregik. Jeg kender imidlertid godt alle argumenterne, både blandt embedsmænd og bestemt også blandt de politiske partier, så det ved jeg godt vi ikke kan komme igennem med.

Men det, der vel mangler, er, at Markedsudvalgets medlemmer i realiteten er vidende nok på en række af de meget tekniske områder, som vi er i gang med at give mandater til. Det kan en høring, og det kan en brevskrivning mellem fagudvalg og Markedsudvalget selvfølgelig afhjælpe noget, men jeg tror stadig væk ikke, det er nok.

Hvis man ikke vil lægge mandatgivningen i fagudvalgene – hvad man altså ikke vil – så var der jo en anden mulighed i den tanke, som jeg tidligere har nævnt herfra – og som dengang fik hr. Risgaard Knudsen til at ryste opgivende på hovedet, og det risikerer jeg så, at hr. Risgaard Knudsen gør igen – nemlig tanken om, at partierne bruger stedfortræderpladserne i Markedsudvalget mere fleksibelt, i den forstand, at de supplerer Markedsudvalget med stedfortrædere, der kommer fra de fagudvalg, hvis emneområder vi skal drøfte på de pågæl-

[Peter Duetoft]

dende møder. Det ville betyde, at de 17 markedsudvalgsmedlemmer ville være en kerne, der sikrede kontinuiteten, mens der så i bedste ishockeystil skete en flyvende udskiftning på stedfortræderposterne, der sørgede for, at den faglige ekspertise var til stede. Det var jo da en mulighed at klare det på den måde.

Men en kendsgerning er det, at Markedsudvalget er overbelastet. På ét markedsudvalgs-møde har vi jo normalt flere dagsordenspunkter, end hele Folketinget har på en hel uge, og der sidder altså 17 medlemmer, som skal afgøre tingene.

Det fører mig så til min anden kommentar, og det er spørgsmålet om de åbne møder. Jeg mener faktisk, det er farligt. Vi er ved at få en klassekamp her i huset. Vi er reelt ved at få en kamp mellem 17 folketingsmedlemmer, som har ganske stor indflydelse, og 162, som har lidt mindre indflydelse. Det ligner lidt min barndoms malebog. Der var nogle, der havde lavet figurerne, men så kunne jeg få lov til at vælge, om de skulle være røde, grønne eller gule. Det er i virkeligheden det samme, vi nu er ved at have opnået i Folketinget, nemlig at de 17 markedsudvalgsmedlemmer på det ene område efter det andet lægger rammerne for lovgivningen, og så kan de 162 andre medlemmer få lov til at tage sig af nuancerne og den praktiske gennemførelse, og det er da klart, at det i længden må være meget utilfredsstillende for de 162.

Det er i mine øjne et demokratisk problem, og jeg er bange for – vil jeg gerne sige til SF – at en åbenhed i Markedsudvalget vil styrke den forskellighed. Skal man ændre den danske grundlov, skal den ændres ved en grundlovsafstemning. Her i landet afskaffede vi tokammersystemet i 1953, men SF risikerer med sit forslag om åbne markedsudvalgsmøder at gennemføre et overhus og et underhus, for hvad er det, der vil ske? Der vil ske det, at Markedsudvalget i realiteten vil komme til at fungere helt som et førstekammer. Der vil være åbne debatter, hvor alle vil komme med deres principielle holdninger, og så vil Markedsudvalget i øvrigt lægge rammerne for resten. Jeg mener, det er et stort forfatningsmæssigt problem, hvis man gør det, for når man lige pludselig gør Markedsudvalget til et kammer i sig selv, gør man det til noget andet, end det skulle være, nemlig et almindeligt folketingsudvalg.

Dertil kommer så det argument, som andre ordførere er kommet med, nemlig at man alligevel er nødt til at have en stor del af Markedsudvalgets arbejde bag lukkede døre, for vi ville få de bedste og højest betalte ambassadører, der var i Fællesskabet, til København, hvis vi havde åbne markedsudvalgsmøder, hvor de kunne sidde ved sidelinjen og fuldstændig høre alle de danske forhandlingsmandater, hvilket de jo ville være rimelig interesseret i. Jeg ved, SF har taget højde for det argument ved at sige, at en del skal være lukket, men jeg mener faktisk, at det er lidt farligt, hvis vi i virkeligheden mere end i dag gør Markedsudvalget til en form for overhus. Det kan godt være, det er en rigtig tanke, og der er jo andre, der har været ude med den tanke, at der skulle laves et andetkammer i Danmark, men det skal ske via en ændring af grundloven og ikke ved, at vi gør Markedsudvalget til noget, som det i virkeligheden slet ikke er bygget op til at være.

Det sidste er så spørgsmålet om samarbejde med Europa-Parlamentet, og det synes jeg da er udmærket. Så vidt jeg husker, har vi i den tid, jeg har siddet i Markedsudvalget, haft to møder med Europa-Parlamentsmedlemmer. Så vidt jeg husker var der ved ingen af møderne mere end to markedsudvalgsmedlemmer og to Europa-Parlamentsmedlemmer, og hvis det er et udtryk for den interesse, der er på begge sider af bordet for det, må jeg nok sige, at det her da er lidt af et slag i luften.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom flere andre ordførere vil jeg også sige tak til SF for at fremsætte dette beslutningsforslag, og selv om det nok ikke kan nå at blive færdigbehandlet, vil jeg sige, at det er positivt, at SF bringer sine tanker frem på print, så vi kan diskutere detaljerne i det. Selvfølgelig er det jo sådan, at en del af det arbejde, der ligger i Markedsudvalget i øjeblikket, nærmest er blevet overhalet af de faktiske begivenheder, og det synes jeg ikke der er nogen grund til at skjule. Men SF skal også have sin del af æren for, at der er kommet et arbejde i gang i Markedsudvalgets underudvalg, som jeg i hvert fald har følt har været meget konstruktivt.

Jeg synes også, det i høj grad er en positiv proces. Det her er udtryk for, at vi gennem de mange, mange år, Markedsudvalget har fungeret, hyppigt har diskuteret, om procedurerne

[Ellisabeth Arnold]

nu også er hensigtsmæssige, om vi kan gøre det bedre, og især efter de to folkeafstemninger, vi har haft om Maastricht-Traktaten, har det været spændende at se, hvordan diskussionen om åbenhed, nærhed, demokrati, inddragelse af de folkelige organisationer og bedre kommunikation mellem Europa-Parlamentet og det danske parlament bestandig holdes i live.

Der er nogle, der ærgrer sig over, at den danske debat om EU aldrig dør, altså at vi bliver ved med at snakke om, hvorvidt dette medlemskab nu er godt eller skidt, og der er stadig væk en stor folkelig skepsis over for medlemskabet og engagementet. Men det har i hvert fald medført, at vi i Folketinget hyppigt diskuterer vores egne procedurer og vores egen åbenhed over for befolkningen med hensyn til, hvordan vi behandler disse spørgsmål. Den sideeffekt er der i hvert fald kommet ud af den bestandige danske diskussion om tilhørsforholdet til Det Europæiske Fællesskab, så jeg synes, det er udmærket, at vi griber denne chance for endnu en gang at diskutere, om vores procedurer er hensigtsmæssige.

Vi er ikke i Det Radikale Venstre spor uenige i de mål, som SF her har fremlagt, og som de også udspecificerer i en række enkelthandlinger, som de ønsker foretaget, men for ikke at gentage, hvad der er blevet sagt af flere andre ordførere, vil jeg blot koncentrere mig om at inddrage de folkelige organisationer og bevægelser i beslutningsprocessen.

Jeg mener, at vores offentlige debat herhjemme, de to folkeafstemninger og i øvrigt også ethvert hidtil afholdt valg til Europa-Parlamentet har vist, at der er folkelige bevægelser i Danmark, som ikke er repræsenteret i debatten herinde. Jeg synes, det naturlige ville være, hvis de pågældende folkelige bevægelser søgte opstilling til Folketinget, så de kunne deltage i debatten på lige fod med os andre.

Det har de altså ikke ønsket, men derfor kan vi selvfølgelig godt række en hånd ud til dem og sige: Deltag i et andet forum, hvor I kan blive repræsenteret. Det har vi så også fået gennemført med Det Europæiske Råd, som holder møde herinde en gang imellem, men der er i virkeligheden ikke så frygtelig meget dialog i det, og man kan måske få den mistanke, at en del af de folkelige bevægelser, der føler sig holdt udenfor, i virkeligheden gerne vil opretholde en konfrontativ linje for ligesom

bedre at kunne kritisere os andre for lukket-hed. Det skal jeg lade være, det kan være, at den diskussion kan køre videre i debatten, men jeg synes i hvert fald, det er et problem, at vi, som gerne vil have, at de folkelige organisationer er med, og også beder dem om at melde sig på den politiske arena, får en kold skulder til svar.

Det sidste, jeg vil nævne, er kommunikationen mellem de valgte Europa-Parlamentsmedlemmer og Markedsudvalget, hvor det klart viser sig, at visse partier har en formidabel god kontakt med deres Europa-Parlamentsmedlemmer, mens andre ikke har det, og jeg vil sige rent ud, at det også afspejler sig i kvaliteten af det arbejde, der bliver udført i Folketinget og i Markedsudvalget. En bedre kommunikation er absolut ønskelig, men jeg mener ikke, vi kan pålægge de enkelte partier det, men at der de steder, hvor den fungerer godt, er gode resultater, er der for mig overhovedet ikke nogen tvivl om.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tror, jeg tør påstå, at drilleri er inden for de parlamentariske spilleregler, særlig når det, som jeg mener der er tale om i dette tilfælde, har til formål at afsløre hulhed i nogle af de argumenter, der er blevet bragt frem. Derfor vil jeg tillade mig at minde fru Annette Just om, at da Fremskridtspartiet gjorde sin entré i dette parlament, lagde det ud med offentlige gruppemøder. Det holdt nogle år, men så blev de afskaffet igen.

Nu kan der næppe være tvivl om – og fru Annette Just understregede jo, hvor vigtigt det, der foregår i Markedsudvalget, er – at det er vigtigere, end hvad der foregår i det enkelte gruppemøde, men i hvert fald set med Fremskridtspartiets øjne må det da være ret væsentligt for offentligheden og for Fremskridtspartiets vælgere, hvad der diskuteres og beslutes på Fremskridtspartiets gruppemøder. Min erindring skal altså videre være den, at Fremskridtspartiet afskaffede dette af ganske gode grunde, som jeg ikke her skal gengive, men som nøjagtig svarer til grundene til, at det at gøre udvalgmøder, herunder markedsudvalgmøder, offentlige vil være det modsatte af informativt og produktivt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Helt ærligt ved jeg ikke, hvad hr. Arne Melchior's mening var med den bemærkning. Hr. Arne Melchior må have hørelsesproblemer – det kan være, vi skal samle sammen til et høreapparat eller lignende – for jeg stod faktisk på denne talerstol og sagde, at jeg var positiv over for forslaget om at åbne en del af markedsudvalgsmødet. Jeg gjorde også opmærksom på, at det ville være en umulighed at åbne hele markedsudvalgsmødet, fordi det ville være ødelæggende for dansk sikkerhed. Det var ikke de ord, jeg brugte, men jeg ved, at de, der er ordførere, alle forstod, hvad det var, jeg mente, men jeg skal gerne ved denne lejlighed skære det ud i pap for hr. Arne Melchior, for det forstår jeg er nødvendigt.

Når hr. Arne Melchior dernæst mener, at det er nødvendigt at tale om Fremskridtspartiet på den nedsættende vis, vil jeg blot sige, at jeg end ikke vil svare på den slags bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg takker da for tilbudet om en sådan indsamling, som fru Annette Just antydede, og da jeg jo er i en alder, hvor en sådan situation kan indtræde, skal jeg vide at benytte mig af det. Jeg kan oplyse, at min hørelse hidtil har fungeret aldeles fortrinligt; jeg har endda for nylig fået den efterprøvet.

Jeg har heller ikke nogen forståelsesproblemer, for jeg både hørte og forstod, hvad fru Annette Just sagde, men det er hende, der ikke har forstået mig, for jeg har ikke sagt noget som helst nedsættende om Fremskridtspartiet, men jeg har argumenteret imod det, fru Annette Just sagde i dag. Jeg har tværtimod rost og anerkendt, at Fremskridtspartiet efter nogle års forløb blev klogt nok til at afskaffe de åbne gruppemøder. Er det at tale nedsættende?

Det er klart, at fru Annette Just ikke vil svare på det, for det kan hun ikke. Hun kan ikke påstå, at der ikke er analogi imellem at holde lukkede gruppemøder og lukkede udvalgsmøder.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren og ikke mindst til partiernes ordførere for nogle meget positive bemærkninger til SF's forslag.

Det er fuldstændig rigtigt, som det også er blevet sagt, at vi i meget vid udstrækning har behandlet intentionerne i SF's forslag – sidste gang den 7. april – men der er alligevel nogle forskelle på vores forslag og de ting, der blev vedtaget i dagsordenen den 7. april. Hvor store forskellene er, vil så til sidst vise sig, når vi har fået den beretning, som Markedsudvalgets underudvalg har skrevet i enighed, tilbage fra regeringens koordinationsudvalg og forhåbentlig i en udgave, som opfylder de intentioner, som Markedsudvalgets underudvalg har lagt frem.

Men jeg vil godt hæfte mig ved et par ting, som måske nok er detaljer, og som jeg ikke er klar over, i hvor stor udstrækning bliver opfyldt i den beretning, som vi er ved at skrive, og som jeg i givet fald håber, at der kan laves en beretning over i SF's udvalg, så man kan have to beretninger, der kører parallelt, hvis vores forslag alligevel afviger en lille smule.

Det, jeg først og fremmest vil hæfte mig ved, er problemet med de åbne eller mere åbne markedsudvalgsmøder, og det er fuldstændig rigtigt, at de ikke kan være helt åbne. Hvordan konstruktionen skal være, er det også svært at finde ud af, og vi foreslår, at der skal nedsættes et udvalg, der gennemgraver muligheder og problemer i forbindelse med mere åbenhed om og i Markedsudvalgets arbejde.

Det særlige ved Markedsudvalgets arbejde er jo, at det kører proceduren til ende i Folketinget. Det er fint nok, at vi siger, at vi har øget åbenhed på den måde, at alle forslag bliver behandlet enten i udvalg eller i folketingssalen, og det vil vi meget gerne have, men den anden del af det, som vi gerne vil have gravet igennem, er, hvad der så sker ved slutbehandlingen, hvor vi skal have mandatgivningen, som jeg da er enig i at man ikke uden videre kan lægge ud til offentligheden. Det kunne være meget interessant, men vi ville godt have, at der var folkelig mulighed for at følge debatten i større udstrækning, end det i øjeblikket kan lade sig gøre, og vi vil godt bede om, at det bliver undersøgt nøjere, hvordan det kan lade sig gøre.

Det andet spørgsmål, som vi også har lagt megen vægt på, er, at alle forslag bliver gennemgået – og det har jeg også forstået på partiernes ordførere at de er meget enige i – og at der så bliver lavet et grundnotat til de forslag, som kommer fra Kommissionen.

[Birgitte Husmark]

Det næste spørgsmålet er så, hvor hurtigt de kan nå frem til behandling i Folketinget. Skal det være det, man kalder snarest efter fremsættelsen, bliver det først, når Europa-Parlamentet er gået i gang, eller bliver det måske først, når Europa-Parlamentet nærmer sig sin deadline? Det er så igen også et spørgsmål om samspillet med Udenrigsministeriet. Hvilke ressourcer får Udenrigsministeriet til sin rådighed, og hvilken vilje er der fra udenrigsministerens side til at sætte kræfter ind på at informere Folketinget meget tidligt i processen?

Den måde, som vi med dette forslag forestiller os, at vi godt ville appellere til hele Folketinget, at man samarbejder med Europa-Parlamentsmedlemmerne på, er ikke bare, at de er informeret, men at vi holder tæt kontakt med hinanden om tidsfrister i forløbet, for vi har set i Markedsudvalget, at vi af og til faktisk bliver overrasket over, hvornår der er deadline på et forslag, og så har man ikke nået at tjekke helt, hvilke ændringsforslag der er stillet, og hvordan en given sagsbehandling i EU-systemet egentlig er på det tidspunkt, hvor vi får sagen til behandling i Markedsudvalget.

Der er nogle ting, som jeg regner med vil blive rettet op allerede i den beretning, som Markedsudvalgets underudvalg har lavet, og der er nogle ting, som vi har ønsket at understrege, bl.a. at vi bliver forsynet med supplerende notater, når der sker ændringer i et forslag på den lange vej, som et forslag jo har i EU-systemet.

For at summere det her op: Dér, hvor jeg mener, at der er en anelse usikkerhed, er i spørgsmålet om, i hvilket omfang Markedsudvalget vil blive forsynet med grundnotater på de forslag, der kommer – vil det blive alle forslag, eller kan vi alligevel ikke regne med det? – og så i spørgsmålet om at få gennemgravet nøjere, hvordan behandlingen af EU-forslag slutter i Folketinget, dvs. i Markedsudvalget, og hvordan vi kan gøre slutprocessen så åben som muligt.

Ivar Nørgaard (S):

Med hensyn til det sidste, fru Birgitte Husmark var inde på om slutprocessen, mener jeg stadig væk, at problemet er, om man kan sondre fornuftigt mellem, hvad der skal være fortroligt, når man giver forhandlingsmandat, og hvad der kan være åbent – også med forhand-

lingsmandater. Slutprocessen er jo forhandlingsoplægget og dermed mandatet, og jeg er enig i, at det er den vanskelige opgave, som vi bør studere nærmere.

Hvad det første angår, er der jo i hvert fald en mulig konflikt mellem vort ønske om, at et faktisk grundnotat skal være udarbejdet, inden udvalget ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet afgiver betænkning. Det er dér, deadline er. De problemer, vi har haft med madsminkedirektivet, viste, at det virkelige problem altså er, at man skal have nået at få et faktisk grundnotat om emnet og nået at drøfte det både i fagudvalg og i Markedsudvalget, inden udvalget i Europa-Parlamentet, der behandler det samme forslag, afgiver sin betænkning under førstebehandlingen, fordi der ikke kan komme nye input under andenbehandlingen.

Det kan skabe problemer i regeringen, har jeg forstået, hvis vi insisterer på, at det er alle direktivforslag overhovedet, der skal behandles på den måde. Det har jo medført, at vi, i øvrigt ligesom SF selv gør i sit beslutningsforslag, nævner de fire områder, hvor det er særlig væsentligt, nemlig hvis der er tale om, at det kan blive udtryk for, at standarden bliver sænket, hvis vi bliver tvunget til at sige ja til noget, der ligger lavere på miljøområdet, på arbejds-markedsområdet osv.

Kunsten bliver altså at afveje de to hensyn over for hinanden, nemlig at få det frem i rette tid og få så mange grundnotater frem som overhovedet muligt også på de andre områder.

Jeg forstår også, at det er det, regeringen i morgen ikke i sit koordinationsudvalg, men i sit udenrigspolitiske udvalg vil tage stilling til. Det afventer vi derfor også med spænding, men det er helt klart, at vi selvfølgelig først og fremmest er optaget af at få forslagene i så god tid som muligt og også få de væsentligste forslag på de andre områder med. Jeg tror, det med at sige, at det skal være alle forslag, nok er noget vanskeligt for en regering at leve op til, men det får vi forhåbentlig svar på.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu skal jeg jo ikke foregribe begivenhederens gang. Der er ikke nogen, der ved, hvad resultat man kommer til på det møde i morgen. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at en af ho-

[Annette Just]

vedårsagerne til Fremskridtspartiets stillingtagen til dagsordenen den 7. april netop var, at grundnotaterne ville blive på alle områder og ikke kun arbejdsmarkeds- og miljøområderne, som Socialdemokratiet var så glad for. Vi har ikke stor tillid til, at nogen regering, hverken den nuværende, den tidligere eller den kommende, vil være 100 pct. loyal over for alle partier i dette Folketing med hensyn til at finde ud af, hvad der er de væsentligste. Der vil altid kunne sættes et politisk spørgsmålstejn ved, hvad der er væsentligst, og der vil være forskellige vurderinger, og derfor vil vi insistere på, så langt det overhovedet er muligt, at det bliver alle direktiver, der får et sådant grundnotat, som kan blive sendt til specialudvalgene i så god tid som muligt og i særdeleshed, inden de bliver førstebehandlet i Europa-Parlamentet. Det er faktisk noget af det vigtigste for at sikre en åbenhed, for ellers bliver vi ved med at køre med sådan et lukket system, som ingen af os kan være bekendt at leve videre med, i særdeleshed ikke i betragtning af, at samtlige partier har stået på denne talerstol og talt om, at de oprigtigt mente, at de ville have åbenhed om EU.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, at jeg skylder at citere fra dagsordenen af 7. april, hvor der står:

»... fremover hurtigst muligt at udarbejde et faktuel notat til Folketingets Markedsudvalg om nye kommissionsforslag, der berører beskyttelsesniveauet i Danmark på sundheds-, miljøbeskyttelses-, arbejdsmarkeds- og forbrugerområdet«.

Det er i og for sig ikke for at komme ind i en lang diskussion, om det burde være noget andet, der er vedtaget, men det er for at slå fast, at det var det, der blev vedtaget, og den retningslinje, der har været.

Men jeg vil godt føje til, at jeg principielt har den opfattelse, at vi skal prøve at nå frem til en situation, hvor der er faktuelle notater, der grundigt belyser kommissionsforslag på alle områder. Det vil være det rigtigste. Jeg synes fortsat, at man skal arbejde med et væsentlighedskriterium, og det volder heller ikke i praksis de store problemer. Retningslinjen for administrationen er, at hvor der er tvivl, om det er væsentligt eller ikke væsentligt, falder tvivlen ud til Folketingets Markedsudvalgs fordel, og så udarbejder man notater.

Jeg har altså det grundsyn, at vi skal nå frem til en situation, hvor der er faktuelle notater for alle væsentlige forslag, men det er ikke så nemt at komme dertil. Det kræver en stor indsats. Hvis det nu var i gamle dage, ville jeg sige til fru Annette Just, at papirusseri øger den administrative byrde, og det er man altså nødt til at være klar over. Det er en misforståelse, at det er Udenrigsministeriet, for det er først og fremmest en række fagministerier, som vil blive pålagt at udføre disse opgaver på et meget tidligt tidspunkt. Det er en ekstra belastning, og derfor mener jeg, at det vil være fornuftigt af regeringen og Folketinget at nå frem til en aftale, der nok fastholder målet, men som også giver os gode muligheder for at finde en ordentlig praktisk tilrettelæggelse af det, og det er den holdning, hvormed regeringen går til diskussionerne med Markedsudvalget.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige tak til fru Birgitte Husmark for indlægget og sige, at vi påskønner, at der er den interesse for åbenhedsproblemerne, som er kommet til orde her i dag. Det er en interesse, som det er blevet tydeligt dækker alle partier.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu skal vi passe på, at vi ikke kommer til at tale os væk fra det, der var det væsentligste i dagsordenen af den 7. april.

Det endte nemlig med, at statsministeren gik op på talerstolen og sagde – og jeg kan det ikke ordret, for det har jeg ikke kunnet nå at slå op, da jeg ikke drømte om, at udenrigsministeren ville begynde at betvivle, hvad hans egen statsminister sagde – sådan cirka, at han lovede, at der ville blive lavet grundnotater for alle direktivforslag. Om de var væsentlige eller uvæsentlige var op til det enkelte udvalg at bestemme. Der er jo heller ingen tvivl om, at debatten den 7. april netop skyldtes, at der var nogle i en regering, der på et tidspunkt havde ment, at det var mindre væsentligt med dette diversedirektiv, siden kaldet maddirektivet, der gav en masse problemer, som vi alle sammen hørte en masse om. Så det med, om en regering skal beslutte, om det er et væsentligt eller et uvæsentligt direktiv og derved bestemme, om vi skal have et grundnotat på det eller ej, synes jeg er en meget farlig vej at slå ind på.

[Annette Just]

Derfor vil jeg gerne have, at udenrigsministeren på nuværende tidspunkt går op på denne talerstol og lover klart og tydeligt – for så har vi både statsministerens og udenrigsministerens ord for det – at det ikke skal være den siddende regerings vurdering af, hvad der er væsentligt, og hvad der er uvæsentligt, men at det må være op til Folketingets udvalg at beslutte, hvad der er væsentligt, og hvad der er uvæsentligt. Det vil sige, at der skal være et grundnotat på alle direktivforslag; hvis det så tager noget mere tid, er det bare ærgerligt, men vi er nødt til at gøre et ordentligt og seriøst stykke arbejde.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne kvittere for udenrigsministerens gode vilje med hensyn til at udarbejde notater, men jeg vil godt understrege, at vores forslag altså også går på, at det er alle kommissionsforslag, der skal sikres en behandling i Folketinget – enten udvalgsbehandling eller folketingsbehandling – og det kræver altså, at der foreligger et grundnotat. Vi er da helt indstillet på, at der er forskel i væsentligheden på de forslag, der kommer, men vi mener faktisk, at alle forslag skal kigges igennem.

Vi kan have fuld forståelse for, at de forskellige ministerier måske ikke kan leve op til det lige med det samme, og at der vil være en overgangsordning, før man kan nå så vidt, men det må være dét, man skal nå frem til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er enig med de to sidste talere.

Jeg kan heller ikke se, at det er så interessant, hvilket grundsyn ministeren har, hvis han så i øvrigt vil noget andet.

Det, der var diskussionen den dag, vi havde forespørgslen, som førte til den omtalte dagsorden, var, at vi fik at vide, at der var tale om 800 forslag. Så har vi i mellemtiden fundet ud af, at det er godt 100 forslag, hvoraf en del endda er ændringsforslag til allerede fremsatte forslag fra Kommissionen, dvs. et meget mindre antal end det, vi havde opfattelsen af den dag, vi havde debatten.

På den baggrund har det faktisk også for mig at se været sådan, at regeringspartierne, i

hvert fald dem, der sidder i Markedsudvalget, har støttet det, som både fru Annette Just og fru Birgitte Husmark har været heroppe og sige.

Jeg kan heller ikke rigtig forstå udenrigsministerens argumentation, for det kan ikke være en forøget byrde at lave nogle notater på et tidligere tidspunkt. Der er altså tale om, at man alligevel skal lave de notater, så om man laver dem et år før eller siden kan give et problem, lige når man starter processen, men på længere sigt giver det ikke en større byrde for de pågældende fagministerier. Jeg er villig til, at vi tillader en vis overgangsperiode – det kunne passende være her i sommerferien – og derefter må vi have notaterne, så vi har en reel mulighed for at inddrage fagudvalgene mere i EU-diskussionen.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Som fru Charlotte Antonsen netop sagde, forelå der dengang en oplysning om, at der var tale om ca. 800 forslag om året, og derfor gik dagsordenen ud på, at vi skulle koncentrere os om de fire emner.

Jeg vil sige, at jeg tror, fru Annette Just har misforstået statsministerens udtalelse. Statsministeren sagde, at der var det sikkerhedsnet, at man selvfølgelig ville give Markedsudvalget og alle andre udvalg alle de notater, de bad om. Sagen er den, at vi med det samme får tilsendt en fortegnelse over de direktivforslag, der er kommet, og derfor kan Markedsudvalget og de faglige udvalg selvfølgelig bede om et grundnotat ud over det, der bliver leveret fra regeringens side, hvis man finder, at emnet kræver det.

Statsministeren lovede, at udvalgene selvfølgelig kunne få alle de grundnotater, man ønskede; men han lovede ikke på det tidspunkt, at udvalget kunne få alle de 800 grundnotater, der dengang var tale om, og vi ville givetvis også have lavet dagsordenen om, hvis det var tilfældet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget.

Jeg vil gerne takke fru Annette Just og fru Charlotte Antonsen for deres bidrag til diskussionen, men jeg vil godt have lov til at gøre opmærksom på, at dette spørgsmål om væsent-

[Udenrigsministeren]

lighed, som har været indbygget i markedsudvalgsproceduren lige fra starten, ikke er taget med for at snyde Folketinget på nogen måde, for Folketinget kan altid bede om at få oplysninger. Men det skal jo rent faktisk tjene til at at fastholde regeringen på sit ansvar, så det er snarere en beskyttelse for Folketinget end det modsatte, og derfor finder jeg, at væsentlighedskriteriet stadig er et meget godt kriterium. Det tvinger regeringen til hele tiden nøje at overveje den service, der skal ydes over for Folketinget.

Lad mig også slå fast, som hr. Ivar Nørgaard også var inde på, at Folketinget altid kan forlange alle mulige supplerende oplysninger om EU-sagerne ud over dem, som regeringen pr. automatik udarbejder. Vi står selvfølgelig til rådighed også efter ministeransvarlighedslovens regler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af EU/EF-ansattes løn.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 12/4 94).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Som tidligere meddelt udgår dette punkt af dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Ophævelse af racismeparagraffen).

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 5/4 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Erling Olsen):**

Dette lovforslag, der er fremsat af medlemmer af Fremskridtspartiet, går ud på at ophæve straffelovens § 266 b, som pålægger strafansvar for bl.a. racistiske udtalelser. Ophævelsen af § 266 b begrundes med hensynet til ytringsfriheden.

Jeg mener ligesom forslagsstillerne, at ytringsfriheden er en fundamental rettighed i et demokrati og den nødvendige forudsætning for den fri informationsudveksling og samfundsdebat. Der bør derfor være vide grænser for ytringsfriheden, men nogle ydergrænser skal der dog drages også på dette område. Ytringsfriheden må og skal være en frihed under ansvar.

I mere end et halvt hundrede år har vi i den danske straffelov haft en bestemmelse til beskyttelse af minoritetsgrupper mod forfølgelse. Der er således ikke tale om noget nyt fænomen.

I 1971 blev § 266 b omformuleret, og grundlaget herfor var en sagkyndig betænkning. Loven skulle muliggøre dansk ratifikation af en FN-konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination. I det sagkyndige embedsmandsudvalg i Justitsministeriet og her i Tinget har det således været opfattelsen, at vi konventionsmæssigt er forpligtet til at have bestemmelsen i straffelovens § 266 b, som den blev affattet i 1971.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er forslagsstillernes opfattelse, at § 266 b er unødvendig for opfyldelse af Danmarks internationale forpligtelser. Forslagsstillerne har dog ikke nærmere begrundet dette synspunkt, der som sagt er i modstrid med det, som hidtil har været antaget.

Det foreliggende lovforslag er en genfremsettelse af et forslag, som Fremskridtspartiet